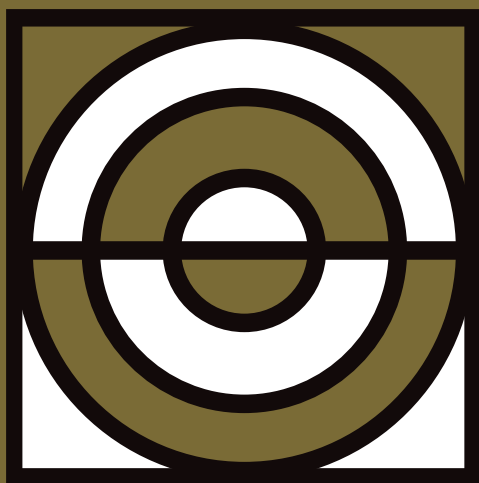

Contează ceea ce cred?

Samuel James

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Contează ceea ce cred?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

SAMUEL JAMES

CONTEAZĂ
CEEĂ CE CRED?

MAGNA GRATIA

CONTEAZĂ CEEA CE CRED?

Samuel James

Copyright © 2024 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Does It Matter What I Believe?

Copyright © 2023 by Samuel James and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 979-8-89218-065-8

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

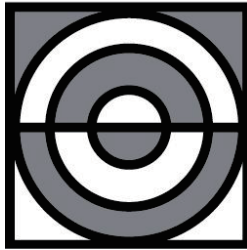
Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și îi dă înțelepciune celui neștiutor. orânduirile Domnului sunt fără prihană și veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii. Frica de Domnul este curată, și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte”
(Ps. 19:7-9).

De-a lungul ultimilor câțiva ani, milioane de oameni s-au regăsit vizualizând o emisiune pe Netflix despre curățenie. *Tidying Up* a devenit o emisiune de mare audiență, iar starul ei japonez, Marie Kondo, a urcat pe culmile culturii influencerilor. În plus față de emisiunea populară de pe Netflix, Kondo se laudă acum și cu o carte care bate recordurile de vânzări, cu un curs online foarte căutat și cu un cont de social media urmărit de milioane de oameni. De unde toată această agitație?

Secretul faimei lui Kondo este metoda ei „Kon-Mari”, care are de-a face cu organizarea lucrurilor din gospodărie și cu a scăpa de o mulțime de lucruri inutile. Îndemnul lui Kondo față de cei care se simt copleșiți de ideea de organizare a casei este simplu: Scapă de orice nu îți „aprinde bucuria”. Pentru Kondo, acesta nu este un banal standard, unul desuet. Pe parcursul emisiunii ei de televiziune, ea își îndeamnă clientele să fie necruțătoare

în a păstra doar ceea ce le aduce fericire într-un fel activ. Hainele iubite, dar nepurtate, trebuie aruncate. Cărțile trebuie păstrate cât mai puține, la un minim strict. Ai lucruri cu valoare sentimentală? Păstrează doar ceea ce îți provoacă cea mai puternică reacție emoțională. Orice altceva trebuie abandonat, dacă nu „aprinde bucuria”.

Nu este greu de imaginat de ce un astfel de mesaj pare atrăgător pentru mulți dintre cei ce se simt dezorganizați sau dezordonați. Mii de oameni consideră că mesajul lui Kondo este unul eliberator. Cine dintre noi nu are nevoie de o aducere aminte ocazională că posesiunile materiale ar trebui să slujească unui bine mai mare decât simpla existență? La gunoi cu dezordinea!

Ce este fascinant (și trist) este că par să existe mulți creștini, mai ales în lumea bogată din Occident, care gândesc despre teologie sau doctrină în felul în care Marie Kondo gândește despre ordinea în casă. Nu este ceva neobișnuit să auzi oameni din biserică vorbind despre disciplina teologiei ca despre o pereche de șosete sau ca despre o stivă de cărți care ocupă prea mult loc. „Nu este de folos”, zic ei, „să tot vorbim despre alegere, îndreptățire sau ineranța Scripturii. Desigur, aceste lucruri ar putea fi bune pentru predicatori sau pentru teologi, dar ei

fac cumva să genereze dispute cu aproape oricine”. Această atitudine se vede în multe locuri, precum predicile care alocă două minute discuției despre un pasaj al Scripturii și douăzeci de minute despre bani, căsnicie sau stima de sine, sau precum studiile biblice în grupurile mici, în care întrebările grele despre Scriptură sunt repede îndepărtate în favoarea unei întrebări deschise față de toți cei prezenți: „Ce sens are acest verset *pentru tine?*”

Desigur, este destul de rar ca o persoană dintr-o biserică să vină în fapt și să spună că a vorbi despre teologie sau a studia teologia ar fi ceva rău (deși și astfel de lucruri se întâmplă). Situația nu pare să fie aceea în care mulți creștini ar crede activ despre doctrină că ar fi rea sau dăunătoare, ci că mulți cred că ea nu este necesară. Altfel spus, pentru mulți evanghelici, doctrina biblică – învățătura întregii Scripturi, în plinătatea ei, dincolo de lucrurile esențiale ale mântuirii – nu este ca otrava, ci asemenea curățeniei într-o casă. Nu este nimic inherent greșit în doctrină, dar nu „aprinde bucuria”.

Și ce facem cu lucrurile care nu ne aprind bucuria?

„DOCTRINA DEZBINĂ, ISUS UNEȘTE” ... CHIAR AȘA?

Mulți evanghelici sunt suspicioși în legătură cu

gândirea sau discuțiile despre doctrină, dar nu din cauza unei prejudecăți față de Biblie și învățătorii ei. Mai degrabă la mijloc poate fi o concluzie la care au ajuns după ce au văzut multe dispute amare pe tema Scripturii, lucruri care i-au divizat, i-au înstrăinat și i-au rănit pe oameni. Mulți creștini au văzut astfel de lucruri petrecându-se, și trebuie să recunoaștem că sunt scene care ne frâng inimile. Unul dintre cei mai buni prieteni ai mei slujește ca păstor de doar câțiva ani, și deja a primit o mulțime de acuzații mâniaose ca urmare a unor dezacorduri pe teme de doctrină. Tatăl meu a fost în lucrare vreme de aproape 30 de ani, și credeți-mă că noi, copiii păstorului, n-am fost scutiți deloc de imaginile dezbinărilor din biserici, a prieteniiilor rupte și a durerii sufletești de dragul Cuvântului. Uneori disputele vizau întrebări foarte importante, precum „*Este Isus cu adevărat singura cale de mântuire?*”, alteori chestiuni mai puțin importante, precum „*Când va reveni Isus?*” sau „*Ce cântări să avem în biserică?*” Ideea este că aceste dezacorduri între credincioși pot produce răni foarte mari la nivel individual și în biserici.

Din cauza acestor răni, mulți creștini au ajuns la o atitudine simplă și care pare atrăgătoare: „Doctrina dezbină, pe când Isus unește”. Indiferent dacă acest lucru

este spus pe față sau implicit, ideea este aceeași: teologia este controversată și, de aceea, ea dezbină. Ca să îi ferim pe oameni să fie răniți de aceste dezacorduri – și probabil să aleagă să plece din biserică – trebuie să vorbim mai puțin despre învățăturile dificile și complexe ale Bibliei, și să rămânem la lucrurile pe care putem cădea cu toții de acord.

Sloganul „Doctrina dezbină, pe când Isus unește” are de regulă două sensuri. Primul sens este pur și simplu că trebuie evitată învățătura controversată sau cea dificilă emoțional. Al doilea sens este că oamenii sunt deseori încurajați să se alăture bisericilor sau să își asume roluri de conducere *indiferent de ceea ce ei cred*. În acest scenariu, se consideră că este în mare măsură irelevant ce cred oamenii despre doctrina biblică; ceea ce contează cu adevărat este cât de drăguți și prietenoși sunt ei, cât de dornici să slujească, cât de bine se potrivească sau cât de bine arată biserica.

Ceea ce face dictonul „doctrina dezbină, pe când Isus unește” să fie atât de atrăgător, nu ține doar de faptul că este un slogan care te prinde, ci în multe cazuri el chiar pare să fie tratat ca adevărat. Când înceți să te preocupi de ce crezi tu sau cred alți oameni, începi să deschizi (cel puțin o vreme) ușa către o lume

de posibilități în termenii prietenilor, parteneriatelor, membralității și chiar a identității. Împingerea crezurilor esențiale despre Dumnezeu, Scriptură, Isus și om către o poziție marginală este făcută deseori de dragul eficienței, motiv pentru care creștinii, bisericile și organizațiile care își văd misiunea în principal în termeni economici (*Cât câștig din asta? Cât de mult dăruim? Cât de mare este bugetul nostru?*) ajung aproape invariabil să se îndeparteze de convingerile lor fundamentale.

Dar această idee comportă cel puțin două probleme fundamentale. Prima problemă este că ea nu este adevărată. Dictonul „doctrina dezbină, pe când Isus unește” este el însuși o doctrină, o afirmație teologică ce spune ceva despre creștinism. Ceea ce el spune este incorect potrivit Scripturii, experienței și rațiunii.

A doua problemă a acestei afirmații este că nimeni nu o crede în realitate. Acest lucru poate părea ciudat; n-am explicat deja că există oameni care cred că doctrina dezbină, pentru că au văzut astfel de dezbinări având loc? Da, cu siguranță. Dar ideea că ceea ce crezi despre Biblie nu contează cu adevărat este ceva ce niciunul dintre noi nu crede în realitate din toată inima, pentru că, în alte aspecte din viețile noastre, noi demonstrăm cu consecvență că, de fapt, noi chiar *credem*

că ceea ce credem contează. Cei ce spun că doctrina dezbină, pe când Isus unește, știu și ei că doctrina contează, dar ei au fost convinși să vadă creștinismul ca un soi diferit de credință, prin comparație cu alte credințe.

Adevărul este că noi știm că ceea ce credem contează. Instinctele noastre ar putea să dilueze importanța doctrinei, dar cât de des ne întoarcem și ne umplem profilurile de Facebook și Twitter cu tot soiul de crezuri sau convingeri despre politică, știri și așa mai departe? Într-adevăr, mulți dintre cei care manifestă cea mai înfocată împotrivire față de a le cere creștinilor să fie biblici vorbesc în același timp despre convingerile lor politice și sociale cu toată pasiunea unui teolog de o viață.

Comportamentul nostru în alte domenii ale vieții trădează că contează ceea ce noi și alții credem. Așa că întrebarea reală nu este, „Oare contează credințele noastre?”, ci „Care credințe contează?”

DOCTRINĂ VS. PRAGMATISM

Este tentant să acționăm ca și cum convingerile politice contează, dar cele teologice nu, pentru că este deseori mai ușor să vedem implicațiile din viața reală ale politicii decât pe cele ale teologiei. Dacă cineva are ceea

ce noi considerăm că este o perspectivă incorectă despre un candidat politic sau despre o lege, instinctele noastre ne mână deseori să ne implicăm în discuție, pentru că simțim că ceea ce se află în joc este important. Dacă este ales candidatul greșit, el sau ea va adopta politici care vor promova nedreptatea sau imoralitatea. Putem să ne imaginăm foarte clar consecințele unor perspective politice greșite asupra comunităților noastre, iar acest lucru ne motivează în dorința noastră de a ne ridica glasul, de a vorbi, vota și lua o poziție față de acele subiecte.

Prin contrast, mulți oameni cred despre doctrină că are puțin efect asupra vieții de zi cu zi. Teologia pare pur intelectuală. În timp ce o chestiune vitală precum divinitatea lui Isus poate părea importantă de la sine, subiecte precum ineranța Scripturii, depravarea omului sau îndreptățirea doar prin credință pot fi percepute ca lucruri izolate, teoretice sau chiar învechite. În ce fel te face mai bun la locul tău de muncă sau în căsnicia ta dacă crezi în inspirația divină a cărții Iov? În ce fel contează cu adevărat, într-o lume a sărăciei, foamei și singurătății, să nu crezi că Isus este singura cale către Cer? Oare această lume n-are probleme mai presante decât să încercăm să acționăm ca niște „polițiști” în legătură

cu ce gândesc oamenii despre sexualitate sau identitate?

În viața unui creștin sau a unei biserici, absența doctrinei marchează deseori prezența pragmatismului. Noi ne putem lupta să înțelegem relevanța doctrinei pentru viața de zi cu zi, pentru că ne măsurăm viețile zilnice în termenii eficienței, confortului și minimizării stresului. Dar Biblia ne cheamă să avem o perspectivă mult mai bogată: ea ne cheamă să cunoaștem adevărul. Ceea ce noi credem contează, pentru că am fost creați de un Dumnezeu real, Triunic, care a revelat adevărul despre Sine și despre noi. Iar a nu cunoaște adevărul pe care Creatorul nostru îl revelează înseamnă să nu mai fim umani.

Cineva care a înțeles foarte clar acest lucru a fost C. S. Lewis. În eseul lui, intitulat „Man or Rabbit” [Om sau iepure], Lewis a discutat despre ideea dacă un om poate trăi o viață bună fără să fie creștin. La începutul eseului, Lewis recunoaște că până și această întrebare este greșită, pentru că ea implică ideea că a cunoaște ceea ce este adevărat ar fi ceva separat de o viață „bună”.

Unul dintre lucrurile care îl deosebesc pe om de animale este că el vrea să cunoască lucruri, vrea să vadă ce este realitatea, pur și simplu de dragul cunoașterii. Când acea dorință este stinsă complet în cineva, eu cred că el a devenit inferior omului. De fapt, eu nu

cred că vreunul dintre voi și-a pierdut cu adevărat acea dorință. Cel mai probabil, când vă spun neconținut cât de mult vă va ajuta creștinismul și ce bun este el pentru societate, predicatorii nesăbuiți vă fac de fapt să uitați că el nu este un medicament patentat. Creștinismul pretinde să explice realitatea, să vă spună cum este Universul adevărat. Explicațiile lui despre Univers pot fi adevărate sau nu, și odată ce aveți întrebarea cu adevărat înaintea voastră, curiozitatea voastră naturală trebuie să vă facă să vă doriți să aflați răspunsul. Dacă creștinismul este neadevărat, atunci niciun om onest nu va dori să îl creadă, oricât de util ar putea să pară; dacă este adevărat, orice om onest va dori să îl creadă, chiar și dacă nu îi va da niciun ajutor.¹

Și este crucial să înțelegem acest lucru. Ceea ce noi credem despre Dumnezeu, despre Biblie, mântuire și lume contează, nu în principal pentru că asta ne-ar face mai fericiți sau mai buni la ce avem de făcut, ci datorită lui Dumnezeu. Există răspunsuri corecte și răspunsuri greșite la cele mai mare întrebări din Univers, pentru că există un Dumnezeu real, care este cu adevărat suveran și care S-a revelat cu adevărat pe Sine și adevărul Lui. Noi trebuie să știm ceea ce El a spus.

Asta nu înseamnă că vom înțelege pe deplin și

---

¹ C. S. Lewis, "Man or Rabbit," în *God in the Dock: Essays on Theology and Ethics* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1970), 108.

perfect fiecare doctrină sau că fiecare conversație teologică ar fi la fel de importantă, sau că nu va exista loc niciodată pentru dezacorduri sau zone gri. Dumnezeu este un vorbitor perfect, pe când noi suntem ascultători imperfecti. Cu toate acestea, noi Îl putem cunoaște cu adevărat atât pe El, cât și adevărul Lui revelat. Putem studia Cuvântul Lui și lumea Sa, și să gândim mai mult ca El. Acesta este în parte motivul pentru care existăm.

Ispita noastră este să credem că doctrina este asemenea dezordinii, astfel că ar trebui aruncată la gunoi dacă nu aprinde bucurie în noi. Dar acest lucru nu este adevărat. Doctrina nu este ca acele lucruri care fac casele noastre să fie aglomerate, ci este asemenea mobilierului care face o casă să fie casă: masa la care noi ne așezăm alături de cei dragi, scaunele pe care stăm când auzim și spunem poveștile noastre de viață, patul cald în care dormim în siguranță. Noi tratăm doctrina asemenea lucrurilor de care să scăpăm doar pentru că nu o cunoaștem suficient de bine. Când pătrundem cu adevărat în doctrina biblică, adevărurile pe care ea le revelează devin prețioase și necesare.

NOI FACEM TEOLOGIE NEÎNCETAT

Cu toate acestea, nu ar trebui să ne imaginăm că

teologia, chiar dacă este valoroasă, nu va afecta sau nu poate afecta viețile noastre de zi cu zi. Realitatea este că în fiecare zi ne regăsim punând în practică ceea ce credem (poate chiar inconștient) despre doctrina biblică. Teologia nu este în ultimă instanță ceea ce fac cititorii studiosi ai Bibliei când se strâng împreună pentru ore de contemplare neîntreruptă. Nu, ci teologia stă la baza fiecărei părți din viețile noastre ca ființe omenești create după chipul lui Dumnezeu. Deși nu toți suntem teologi profesioniști, toți „punem în practică” teologia.

Noi punem teologia în practică atunci când votăm, pentru că avem convingeri politice modelate de ceea ce credem că este cel mai bine pentru oameni, iar acele convingeri depind de felul cum definim ce este bine.

Noi practicăm teologia când ne căsătorim. Felul în care alegem un soț sau o soție reflectă ceea ce prețuim în alții și în noi înșine, ca și ceea ce credem că ne va face fericiți. Acelea sunt convingeri teologice.

Noi practicăm teologia când ne cheltuim banii, așa cum Isus ne-a spus foarte clar (Matei 6:19-21). Practicăm teologia când ne creștem copiii și în felul în care ne facem treburile la locurile noastre de muncă. Practicăm teologia când hotărâm ce fel de prieteni ne dorim, în

felul în care ne folosim timpul și ce sacrificii facem. Și probabil că, mai presus de orice, noi practicăm teologia în felul în care îndurăm suferința.

„Doctrinile Cuvântului lui Dumnezeu nu au fost menite doar ca să emită pretenții pentru creierul tău”, scrie Paul Tripp, „ci și ca să îți cuprindă inima și să transforme felul tău de a trăi”.² Așa cum spunea psalmistul, „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Ps. 119:105). De ce contează ceea ce credem? Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este lumina care iluminează întunericul acestei lumi frânte și nedrepte, care ne călăuzește pe calea către bucuria și pacea veșnică, și ne aduce aminte chiar și în mijlocul celor mai orbitoare lacrimi și al umbrelor înspăimântătoare că nu suntem singuri. În strălucirea doctrinei biblice, sufletele noastre sunt încălzite.

Nu există nicio parte din noi care să se „descurce” de una singură fără doctrina biblică. Dumnezeu știe asta, și de aceea ne-a dat Cuvântul Lui. Puține lucruri pot fi atât de mângâietoare precum cunoașterea că Dumnezeu ne-a dat exact ceea ce trebuie să știm din partea Lui.

---

² Paul Tripp, *Do You Believe? 12 Historic Doctrines to Change Your Everyday Life* (Wheaton, IL: Crossway, 2021), 22.

Dar haideți să discutăm concret, despre câteva exemple. În ceea ce ne rămâne din această carte, voi discuta despre patru doctrine majore din Scriptură și voi arăta de ce ele contează.

DOCTRINA DESPRE SCRIPTURĂ CONTEAZĂ

Slava cuvintelor permanente

Imaginează-ți viața de zi cu zi fără vreun lucru permanent.

Te trezești joi într-un alt pat decât marți. Casa ta, situată la sfârșitul de săptămână trecut într-o localitate cu un anume cod poștal, este astăzi la câțiva km depărtare. Nevoia de a merge la lucru dimineața înseamnă km diferiți de parcurs în fiecare zi – în unele zile trebuind să parcurgi distanțe mari, pe autostradă, alteleori pe drumuri pietruite necunoscute. Oamenii de la locul tău de muncă se schimbă și ei constant. Săptămâna asta, colegul tău de muncă drăguț este cineva, iar săptămâna viitoare totul se schimbă. Relațiile roiesc în general în jurul tău. Lucrurile se pot stabili pentru scurt timp, dar ele urmează să se schimbe în curând. Viața nu are niciun ritm pe care să îl poți observa, fiind doar o permanentă tranziție și noutate.

Majoritatea oamenilor n-ar fi în stare să trăiască în felul acesta pentru mult timp. Nimeni nu-și dorește să-și schimbe toți prietenii la fiecare două săptămâni. Există ceva dător de viață să ne ridicăm din același pat în fiecare dimineață și să ne întâlnim cu aceleași fețe în aceeași casă. Permanența este o ancoră, și deși ancorele sunt grele și pot fi uneori dificile, ele ne ocrotesc ca să nu ne pierdem pe mare. Viața fără permanență cu greu poate fi numită viață.³

Biblia este acel fel de Cuvânt permanent pentru noi. De ce?

Inspirația Scripturii este ceea ce o face să fie un mesaj glorios de permanent. Doctrina inspirației ne învață că toate cuvintele Bibliei au fost puse acolo de oameni inspirați divin să scrie ceea ce au scris. Inspirația nu ne învață că Dumnezeu ar fi „dictat” pur și simplu fiecare cuvânt al Bibliei sau că i-ar fi făcut într-un fel mistic pe autorii umani să își ia penița și să scrie după dictare. Nu, ci doctrina inspirației ne spune că Duhul Sfânt i-a mișcat pe autori (2 Petru 1:21) să lase în scris mesajul autentic al lui Dumnezeu pentru poporul Lui.

---

³ Fragmente din această secțiune sunt adaptate după articolul meu, “The Glory of Permanent Words,” Letter & Liturgy (blog), 18 martie 2018, <https://letterandliturgy.wordpress.com>.

Când spunem că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu (2 Tim. 3:16), când spunem că Legea Domnului este perfectă (Ps. 19:7), și că Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, este adevărul în sine (Ioan 17:17), noi spunem că, în esență, există un lucru perfect, de încredere, de care să ne putem alipi inimile zi de zi, în tot tumultul vieții. Noi nu avem încredere în Biblie pentru că ni se pare un lucru convenabil sau pentru că se întâmplă să ne bucurăm de felul cum ea arată în mâinile noastre sau de felul cum sună în urechile noastre. Noi avem încredere în Biblie pentru că ea este cu adevărat o revelație definitivă, de încredere, de la Creatorul real al Universului.

Inspirația Scripturii contează într-un fel crucial pentru noi, creștinii. De-a lungul istoriei, unii au sugerat că doar anumite părți din Biblie ar fi inspirate, în timp ce alții au spus că nimic din Biblie nu este „inspirat” în acest sens, pentru că este doar un document omenesc. Dar nu doar că Scriptura ne învață clar că ea este inspirată de Dumnezeu (în totalitate), ci doctrina inspirației este singura nădejde pe care o avem că Dumnezeu de ale cărui făgăduințe depindem este de fapt Dumnezeu real al istoriei. Marele teolog anglican J. I. Packer scria: „Dacă Scriptura canonică nu ar fi

Cuvântul revelat al lui Dumnezeu, ci doar o simplă mărturie expusă greșelii, despre Cuvântul lui Dumnezeu”, niciun om viu „n-ar putea fi sigur că ar avea o singură făgăduință clară de la Dumnezeu pe care să se sprijine”.⁴

Noi suntem inundați zi de zi cu mai multe cuvinte decât putem asimila. Mii de articole sunt publicate online în fiecare zi, alături de milioanele de postări de pe Twitter, milioanele de ore de materiale audio și video și de nenumărate conversații. Lumea modernă parte cuprinsă într-un vârtej infinit de vorbe, o ceață groasă și înnoată care nu dă niciodată semne să se ridice. Dar Biblia străpunge toată această ceață. Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu pune capăt aceluia zgomot; cu o autoritate care nu vine din această lume, Biblia ne spune ce avem nevoie să cunoaștem.

Deși cu siguranță că doctrina inspirației este contraintuitivă într-o societate pluralistă și materialistă, ea contează nespus de mult pentru poporul lui Dumnezeu. Fără ea, ne-ar rămâne doar să alegem la întâmplare ce părți din Biblie ne sună rezonabil și ce părți nu. Fără inspirație, nu doar că poruncile morale care ne descoperă ce este adevărat și drept ar putea fi luate

---

⁴ J. I. Packer, “The Necessity of the Revealed Word of God,” in *Honouring the Written Word of God: Collected Shorter Writings of J. I. Packer*, vol. 3 (Carlisle: Paternoster, 1999), 107-8.

la voia întâmplării, ci chiar harul și îndurarea ce le sunt oferite oamenilor care eșuează să împlinească acele porunci (adică toți!) n-ar fi mai mult decât pure dorințe închipuite. Doctrina inspirației este temelia de stâncă a încrederii noastre; chiar și când furtunile îndoielii și ale confuziei lovesc în noi, temelia rămâne nemișcată, astfel că putem înfrunta acele furtuni nu în puterea noastră, ci pe baza făgăduințelor Cuvântului perfect și inspirat al lui Dumnezeu.

DOCTRINA DESPRE DUMNEZEU CONTEAZĂ

Dumnezeu este Trinitate... de aceea, El este bun

Dacă ești ca mine, se poate să nu te fi gândit foarte mult la Trinitate în viața ta de credință. Majoritatea dintre noi, cei care am fost crescuți în biserică, știm că este un singur Dumnezeu care există în trei Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul. Noi știm că Isus este Dumnezeu adevărat și om adevărat, și știm că Duhul este Dumnezeu adevărat (deși mulți nu știu mai multe lucruri despre El). Pentru mulți dintre noi, totuși, acestea sunt pur și simplu detaliile pe care am învățat să le credem despre creștinism. Noi nu ne întrebăm prea des ce diferență este dacă Dumnezeu este doar o Persoană sau trei, sau dacă Duhul este Dumnezeu pe deplin, dacă Trinitatea este

asemenea unei ramuri cu trei frunze, a celor trei stări de agregare ale apei sau ceva cu totul diferit.

Noi nu știm de ce Trinitatea contează. Dar acest lucru contează!

La o lecție de teologie, profesorul a pus cândva următoarea întrebare: „Se închină evreii și creștinii aceluiași Dumnezeu?” Mai mulți studenți, inclusiv eu, am răspuns afirmativ. Dar am răspuns așa pentru că gândeam incorect despre Dumnezeu. Așa cum ne-a explicat acel profesor, creștinii cred că Dumnezeu există ca Trinitate, în timp ce evreii, musulmanii și vasta majoritate a religiilor teiste din lume cred că Dumnezeu nu poate exista decât ca unul.⁵ Faptul că Dumnezeu este Trinitate nu constituie un detaliu minor, ci este un aspect fundamental al naturii Sale, cel mai esențial lucru pe care îl putem cunoaște, îl putem spune despre El și în care ne putem închina Lui. Dumnezeu nu produce Trinitatea, nici nu este Trinitate doar în aparență. Dumnezeu este o Trinitate. Un Dumnezeu care nu este Trinitate nu este Dumnezeul Bibliei.

---

⁵ Desigur, revelația de Sine a lui Dumnezeu din Scriptură a fost progresivă, motiv pentru care poporul lui Dumnezeu nu a conștientizat la început natura Lui trinitariană într-un fel explicit. Totuși, chiar și în Vechiul Testament se poate observa un fel de exprimare trinitariană despre Dumnezeu. Vedeți Scott R. Swain, *The Trinity: An Introduction* (Wheaton, IL: Crossway, 2020).

În uimitoare lui carte, intitulată *Delighting in the Trinity* [Desfătarea în Trinitate], teologul Michael Reeves prezintă cu detalii frumoase motivele pentru care natura Trinitariană a lui Dumnezeu definește și transformă tot ceea ce noi știm despre Dumnezeu. Pe scurt, natura veșnică a lui Dumnezeu ca Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt ne revelează faptul că ființa cea mai lăuntrică a lui Dumnezeu este o dragoste uimitoare, dătătoare de viață, care se revarsă din Sine și Îl reumple continuu. Trinitatea face posibile creația, mântuirea și sfințirea pentru că ele izvorăsc direct din natura lui Dumnezeu ca Trinitate.

A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă să Îl cunoaștem pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt ca trei Persoane într-o singură esență. Nu există niciun alt dumnezeu pe care să îl cunoaștem, și nu există niciun alt dumnezeu care mântuiește.

Dumnezeu este Creator... de aceea, lucrările Sale sunt bune

Dumnezeu este Trinitate, iar El creează totul din abundența veșnică a vieții și bunătății Sale triunice. De aceea, nu este surprinzător că Dumnezeu Se uită la creația Lui și o declară foarte bună (Gen. 1:31), nici că poporul lui Dumnezeu a găsit constant în lumea creată de

El o frumusețe și o minunăție care îl atrage în recunoștință față de El (Ps. 8; 24:1–2).

De ce contează că Dumnezeu este Creator? Există mai multe motive, dar două sunt în particular semnificative.

În primul rând, multe religii afirmă că secretul vieții și fericirii veșnice stă în a încerca să scapi de lumea fizică. Budismul, una dintre cele mai răspândite religii din lume, le oferă ucenicilor ei un paradis psihologic și emoțional total lipsit de trup. Pentru un budist, viața veșnică înseamnă să devii una cu Universul, lepădând existența fizică, ea fiind percepută în sine ca o piedică rea în calea acestei binecuvântări.

Faptul că Dumnezeu este Creator înseamnă că lumea fizică nu este inerent rea. Un Dumnezeu Triunic, care este bunătatea în Sine, nu poate crea o lume intrinsec rea. Decăderea Universului nostru – tendința din toate lucrurile create de a se îndrepta către moarte și putrezire – este un rezultat al păcatului omului, nu un lucru rău al lumii materiale (Rom. 5:12). Mai mult, Fiul veșnic al lui Dumnezeu a fost întrupat într-un trup fizic, astfel încât El să poată trăi viața pe care fiecare om este obligat să o trăiască, să aibă parte de moartea la care fiecare om este condamnat, și să învieze din

nou ca să ne ofere iertarea păcatelor și nădejdea vieții într-un trup glorificat, pe un Pământ total înnoit (Apoc. 21). Întrucât Dumnezeu este Creator, noi știm că El iubește și are grijă de ceea ce a creat, și că trupurile noastre și Pământul nostru sunt daruri bune care suspină sub blestemul păcatului, care așteaptă răscumpărarea finală prin lucrarea lui Isus (Rom. 8:22-23).

În al doilea rând, rolul lui Dumnezeu de Creator contează datorită autorității pe care o astfel de poziție I-o conferă în mod natural lui Dumnezeu. Noi trăim într-o vreme extrem de suspicioasă (și deseori ostilă) față de ideea de autoritate divină. De la politică la cultura pop, lumea occidentală îndrăgește în particular dreptul oricărui individ la auto-determinare. Pentru auto-determinare este crucială ideea că nimeni nu „este stăpân” peste noi într-un sens autoritativ, motiv pentru care crezul tradițional într-un Dumnezeu care ne-a conceput și care are dreptul legitim să ne ceară loialitatea a intrat în declin în ultimele decenii.

Totuși, Biblia ne arată clar că noi suntem creația lui Dumnezeu, iar asta întărește relația Creator-creatură între Dumnezeu și om. Respingerea identității lui Dumnezeu în calitatea Sa de Creator înseamnă a declara independența față de El într-un fel rebel. Totuși,

o astfel de independență nu conduce la eliberarea și fericirea noastră autentică. Fără închinarea și supunerea noastră față de Dumnezeu ca ființe create, noi nu avem parte decât de epuizare, dezamăgire și crize existențiale care vin din nevoia noastră de a crea propriul sens al vieții. Autorii Catehismului Heidelberg din 1563 știau că apartenența noastră la Dumnezeu era cea mai bună veste posibilă:

Întrebare. Care este singura ta mângâiere în viață și moarte?

Răspuns. [Singura mea mângâiere în viață și în moarte] este că nu sunt stăpân peste viața mea, ci Îi aparțin, trup și suflet, deopotrivă în viață și în moarte, credinciosului meu Mântuitor Isus Hristos.

Întrucât Dumnezeu este Creatorul, noi Îi aparținem, și deoarece Îi aparținem, avem parte de o mângâiere nezguduită în viață și moarte.

Dumnezeu este suveran... de aceea, planurile Lui sunt bune

Dintre toate doctrinele biblice pe care creștinii le-ar putea suspecta să nu „aprindă bucuria”, doctrina despre suveranitatea lui Dumnezeu poate fi aproape de topul listei. Într-adevăr, acesta poate fi un adevăr dificil cu care să ne luptăm să îl înțelegem. Noi ne poticnim

legat de felul cum Dumnezeu poate fi complet suveran și totuși oamenii pot rămâne responsabili; mințile noastre se chinuie în încercarea să înțeleagă felul cum Dumnezeu poate controla complet fiecare moment din istoria omenirii, și totuși să nu fie autorul păcatului. Acestea sunt ape adânci, dar am face bine să ne cufundăm în ele.

Din nefericire, nu avem aici spațiul să detaliam toate aceste întrebări profunde. Pentru moment, vom observa doar că Biblia ne învață deopotrivă că Dumnezeu este suveranul atotputernic peste toată creația și peste toată istoria, și că ființele omenești sunt agenți morali reali, pot lua decizii reale și vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu în ziua de apoi (când toate păcatele omului, sub providența lui Dumnezeu, vor fi puse în final fie asupra păcătosului, fie asupra lui Isus Hristos în contul aceluia păcătos).

Dar... toate acestea contează cu adevărat?

Am putea discuta despre sute de feluri în care credința în suveranitatea bună a lui Dumnezeu îți transformă viața. Dar probabil că cea mai directă cale stă în suferință.

Într-o lume decăzută, suferința, păcatul și moartea

sunt percepute deseori ca fiind copleșitoare. Cancerul și boala cronică îi iau de la noi pe cei iubiți, chiar pe copii. Relațiile sunt rupte; visele sunt zdrobite, speranțele eșuează, și nici chiar cele mai bune lucruri din această viață nu sunt de durată.

A spune că Dumnezeu este suveran – a spune că El este în control total asupra a tot ceea ce se petrece, că nimic din acest Univers nu se petrece fără autoritatea Lui expresă – înseamnă să spunem că suferința nu are ultimul cuvânt. Un Dumnezeu care este surprins sau nesigur legat de lucrurile rele care au loc în viețile copiilor Lui nu poate garanta că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu” (Rom. 8:28). Un Dumnezeu care nu poate alege fără eșec să îi mântuiască pe cei pe care El îi alege, nu poate făgădui că va duce la final lucrarea bună pe care El o începe în noi (Fil. 1:6). Toate adevărurile despre Dumnezeu care ne dau odihnă în existența noastră nesigură, plină de păcat și suferință decurg din adevărul că Dumnezeu este suveran.

Noi suntem ispitiți să minimizăm sau să evităm doctrina despre suveranitatea lui Dumnezeu pentru că nu o putem înțelege complet. Dar un Dumnezeu pe care noi L-am putea înțelege complet cu greu ar putea

fi un Dumnezeu vrednic de închinare! Este suficient să primim ceea ce Dumnezeu spune în Cuvântul Lui despre suveranitatea Lui și responsabilitatea noastră; noi nu trebuie să stăpânim sinteza dintre aceste două realități. Dacă primim Scriptura în plinătatea ei, vom avea mai mult decât suficiente adevăruri pe care să ne sprijinim sufletele. Noi ne ducem propria mântuire înainte în fiecare zi, știind că, în esență, Dumnezeu este Cel ce lucrează în noi (Fil. 2:12-13).

DOCTRINA DESPRE MÂNTUIRE CONTEAZĂ

De curând am dat peste o statistică fascinantă.

Chiar și cu creșterea celor „nereligioși” și cu declinul în participarea la viața bisericilor din America, un procent uimitor de 73% dintre americani cred în Rai, dar numai 62% cred în existența Iadului.

Trebuie să recunosc că am foarte multă simpatie pentru oamenii reprezentați în acea diferență de 11%. Cine n-ar vinde tot ce are ca să trăiască într-o lume în care există doar Raiul, dar niciun Iad? Cu adevărat aceasta este cea mai dificilă, contraintuitivă și controversată dintre învățăturile Bibliei. Dacă te ridici în orice grup de oameni moderni din Occident ca să spui că singura cale pe care să ai parte de viața veșnică este

să îți pui încrederea în Isus Hristos, acest lucru este ca și cum te-ai anunța ca o persoană înapoiată și bigotă. Desigur, creștinismul ar putea funcționa pentru tine, dar oare oamenii care au alte convingeri nu rămân oameni buni și nu merită Iadul?

Având în vedere societatea noastră pluralistă și pragmatică din Occidentul de azi, putem să ne regăsim ispitiți să o luăm pe scurtături în ce privește doctrina mântuirii. Dar acest lucru este o greșeală devastatoare din două motive. În primul rând, Biblia n-ar putea fi mai clară asupra faptului că există un singur Nume sub cer prin care oamenii pot fi mântuiți, și că fără El, nu există decât judecată și moarte. În al doilea rând, ispășirea suficientă a lui Isus pentru păcatele noastre și învierea din morți sunt singurul adevăr care împlinește cu adevărat nevoile lumii noastre. A ne juca sau a dilua aceste realități nu ajută pe nimeni, ci este ca și cum i-ai da apă sărată unuia care moare de sete.

Evanghelia este vestea că Dumnezeu – singurul Creator și susținător al Universului – S-a revelat prin Fiul Său (Evrei 1:2). Contrar față de ceea ce islamul învață, Isus n-a fost doar un alt profet care i-a învățat pe oameni ceea ce Dumnezeu I-a spus, ci Biblia arată foarte clar că Isus este Dumnezeu însuși, Dumnezeu

Fiul întrupat, a doua Persoană a Trinității veșnice. Din acest motiv, ceea ce Isus a făcut pe cruce este lucrarea definitivă a mântuirii pentru păcătoși. Nu există nicio altă cale de a ajunge la Dumnezeu, pentru că nu există nimeni altul în care „să locuiască trupește toată plinătatea Dumnezeirii” (Col. 2:9). Isus însuși a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6).

Oamenii care spun că creștinii sunt în mod necesar „exclusiviști” și că îi urăsc pe alții pentru că spun că orice altă religie este neadevărată fac același fel de afirmație ca aceea pe care o critică. A crede că Isus nu este singura cale către Dumnezeu înseamnă să crezi că El nu este cine a spus El însuși că este, și că Biblia este greșită în ceea ce ne învață. În loc să ne gândim la doctrina mântuirii ca la o armă pe care creștinii o folosesc ca să îi terorizeze pe necredincioși, ar trebui să o primim ca fiind revelarea incredibil de glorioasă a felului în care orice om din orice loc poate fi mântuit. Doctrina mântuirii este ceea ce face ca harul să fie fără plată pentru mine și pentru tine, indiferent de ceea ce am făcut sau de unde provenim.

În ciuda protestelor societății seculare, doar Evanghelia poate să rezolve cu adevărat ceea ce este greșit în

noi. Doar în Evanghelie vedem un răspuns perfect la păcatul și zdrobirea care ne înconjoară. Doar în Evanghelie vedem natura sângeroasă, canceroasă, disprețuitoare, bigotă, războinică și pierdută a lumii noastre fiind caracterizată precis potrivit cu ceea ce este ea în realitate, și confruntată cu o soluție reală: nu să încerci mai din greu, nu să ignori, ci să primești harul lui Dumnezeu, care S-a făcut om și a luat asupra Sa blestemul păcatului și al morții în locul nostru.

În trupul Lui frânt, ființele noastre zdrobite se în-sănătoșesc. În sângele Lui vărsat, sângele nostru corupt devine curat. În învierea Lui, sufletele noastre moarte revin pe veci la viață.

Doctrina mântuirii este și un mijloc de aducere aminte că nedreptatea și răul din această lume nu au ultimul cuvânt. Va exista o zi când lacrimile vor fi șterse, când ura și egoismul vor fi alungate, și când totul va fi făcut nou (Apoc. 21:1-5).

Într-o lume în care ni se spune zi de zi că răspunsul la dispariția noastră este fie să acumulăm mai multe lucruri sau să îi pedepsim pe cei care nu sunt de acord cu noi, ce ar putea fi mai binevenit decât vestea despre un Mântuitor înviat care va reveni ca să îndrepte toate lucrurile?

DOCTRINA DESPRE BISERICĂ CONTEAZĂ

Îngăduie-mi să îți prezint un scenariu.

Alarma de la telefonul tău se pornește liniștit. Îți întinzi mâna spre el ca să o închizi, și începi să auzi loviturile sacadate ale stropilor de ploaie bătând în fereastră. În timp ce ele lovesc în geam, tu simți din nou căldura pernei tale, și tragi pătura peste tine. Nimic nu sună mai bine decât să mai stai câteva minute în pat, poate urmate de o ceașcă de cafea fierbinte și de o dimineață ușoară, stând relaxat pe fotoliu în timp ce norii cenușii călătoresc fără vreo direcție anume pe bolta cerească.

Apoi realitatea vine asupra ta ca o găleată de apă rece: este duminică. Va trebui să pleci într-o oră ca să poți ajunge la biserică la timp. Dar patul parcă te strigă pe nume.

Ce vei face?

Noi avem tendința de a trata doctrina ca fiind abstractă și filozofică. Dar ceea ce crezi în acest moment despre doctrina bisericii va fi hotărâtor în ce privește locul în care îți vei petrece această dimineață somnoasă de duminică. Oare chiar contează dacă îți citești Biblia în fotoliu sau dacă vei sta așezat într-un scaun incomfortabil, înconjurat de oameni străini, în timp ce

un predicator îți citește din Biblie și ți-o explică vreme de 30 sau 45 de minute?

Răspunsul este: DA! Acest lucru schimbă totul, iar motivul ține de doctrina despre biserică.

Conform Bibliei, moartea și învierea lui Isus au făcut mai mult decât să asigure mântuirea oamenilor, la nivel individual. Lucrarea Lui a întemeiat o comunitate, iar această comunitate este diferită de orice grup sau club obișnuit alcătuit din oameni care au o pasiune comună. Această comunitate este o imagine vie, întruchipată, a noii creații, pe care Isus cel înviat o creează și o va finaliza la revenirea Sa. Această comunitate conține atât de mult, încât Biblia o denumește de fapt „mireasa” lui Isus și chiar trupul Său (1 Cor. 12:13-26; Apoc. 19:7). În clipa în care fiecare creștin este mântuit din păcat și înviat la viață spirituală, el sau ea devine parte din trupul Lui, iar calitatea de membru în această comunitate vie, care respiră, este o parte fundamentală din identitatea creștinului.

Acest lucru poate suna incredibil de ciudat în societatea noastră. Indiferent dacă umbli să îți cumperi un telefon sau vrei să devii membru al unui club, ori cauți o relație, noi auzim deseori aceste cinci cuvinte: „Nu este necesar niciun angajament”. Desigur, apartenența la

ceva poate fi un lucru distractiv, dar noi vrem să se potrivească agendei noastre și să împlinească așteptările noastre. În clipa în care acel lucru „nu mai funcționează”, vrem să știm că putem renunța la el și că putem încerca altceva.

Dar Biblia ne învață că biserica nu este așa. A-I aparține lui Hristos înseamnă să fii parte din trupul Lui. Iată de ce atât de mult din Noul Testament vorbește despre poruncile de tipul „unii pe alții”: să ne încurajăm unii pe alții, să ne îndemnăm unii pe alții, să ne iubim unii pe alții, să ne cinstim unii pe alții, să ne slujim unii altora. Este imposibil ca un creștin să asculte credincios de aceste porunci trăindu-și viața de unul singur. Prin definiție, ascultarea de Scriptură îi cere fiecărui creștin să fie parte dintr-o biserică locală. La fel cum mâinile și picioarele noastre își primesc viața doar când sunt conectate la întregul trup, și viețile noastre spirituale își primesc puterea și eficacitatea doar când suntem conectați la trupul lui Isus.

Credința în acest adevăr transformă felul în care îți petreci timpul. A fi parte din trup necesită prezența, și deseori asta va însemna să sacrificăm alte lucruri de dragul fraților și surorilor în Hristos. Dar asta doar cere ceva de la tine, ci îți și dă ceva incredibil de prețios. Datorită

doctrinei despre biserică, tu nu ești niciodată singur în această lume. Lupta ta împotriva ispitei, a păcatului și a necredinței nu este una pe care trebuie să o duci în puterea lăuntrică de a lupta prin resursele tale. Acestea sunt bătălii care trebuie purtate alături de alți camarazi soldați. Lupta ta de a crede că Evanghelia chiar ți se aplică, de a crede că ești iubit, iertat și curățat cu adevărat de Isus, nu este o luptă în care trebuie să te implici doar în solitudinea minții tale. Duhul Sfânt îți vorbește despre făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu și prin cuvintele altora. Când totul ți se pare deznădăjduit și pierdut, frații și surorile în Hristos sunt alături de tine spunându-ți: „Adu-ți aminte de tot ceea ce Isus ne-a făgăduit!”

Când trăim ca membre în trupul lui Isus, noi suntem modelați de El, prin predicarea Cuvântului Lui, prin rânduielile botezului și Cinei Domnului, și prin prietenii cu frații și surorile în Hristos. În biserica locală, toate făgăduințele lui Dumnezeu în Isus iau o formă vizibilă, care poate fi atinsă și auzită, iar noi căpătăm astfel un crâmpei din cum va fi viitorul nostru cu Hristos nostru înviat. Noi nu suntem lăsați să ne descurcăm în puterile noastre. Noi avem o familie și avem o casă pe care nici măcar moartea nu ne-o poate lua.

Aceste adevăruri nu sunt doar idei la care să contemplăm sau pe care să ne certăm. Ele sunt bucurii care dau viață. Ele sunt nădejdea care ne susține în suferință. Ele sunt ancore pentru sufletul tulburat. Când privim la doctrina biblică, n-ar trebui să ne întrebăm, „Cu cât de puțin din aceasta m-aș putea descurca?”, ci ar trebui să spunem, „Cum aș putea să mă descurc fără ea?”

Imaginează-ți că întâlnești pe cineva care a fost cândva mort, dar a revenit la viață. Imaginează-ți că această persoană ar fi înviat alți oameni morți, ar fi hrănit mii de oameni cu doar câteva pâini, și ar fi vindecat orbii, surzii și schiopii cu doar o atingere de mână. Imaginează-ți această persoană venind la tine și schimbându-ți viața pentru totdeauna. Ce ai face în timp ce această persoană ți-ar vorbi și te-ar învăța? N-ai încerca să te alipești doar de lucrurile esențiale, ci te-ai agăța de fiecare cuvânt. Așa aș face și eu.

Și așa ar trebui să facem toți.

DOCTRINA CONTEAZĂ

Contează ce credem? Da. Noi știm deopotrivă din Scriptură și din experiența de viață că ceea ce credem contează. Viețile noastre mărturisesc că există adevăr și că există minciună, iar sufletele noastre tânjesc după a

cunoaște diferența dintre ele. Când privim adânc în învățătura biblică, descoperim în ea mai mult decât niște informații interesante. Noi găsim în ea adevărul obiectiv care emite pretenții radicale asupra noastră. Doctrina Scripturii ancorează încrederea noastră și ne călăuzește spre adevăratul nostru nord spiritual. Doctrina despre Dumnezeu ne prezintă singurul obiect vrednic de închinarea noastră. Doctrina despre mântuire ne arată calea de ieșire din rușine și disperare. Doctrina despre biserică ne dă frați și surori care ne ajută aducându-ne aminte de toate acestea.

Să nu crezi nici măcar pentru o secundă că doctrina dezbină, pe când Isus unește. Doctrina biblică este de la Isus, și nu poate decât să ne facă bine. Tu și eu nu vom regreta niciun minut pe care l-am petrecut învățând, crezând și ascultând de glasul Mântuitorului nostru.

RESURSE RECOMANDATE

Greg Gilbert. *Why Trust the Bible?* Wheaton, IL: Crossway, 2015. Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

C. S. Lewis. *Mere Christianity*. New York: HarperCollins, 1952.

Michael Reeves. *Delighting in the Trinity: An Introduction*

to the Christian Faith. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2012.

Paul David Tripp. *Do You Believe? 12 Historic Doctrines to Change Your Everyday Life*. Wheaton, IL: Crossway, 2021.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Se poate să fii familiarizat cu temele biblice-cheie precum Trinitatea, eclesiologia sau ispășirea, dar înțelege felul cum ele îți influențează viața de zi cu zi? În această carte, Samuel James discută despre felul cum doctrina contează pentru fiecare domeniu al vieții - nu doar ca o preocupare intelectuală. Prin înțelegerea adevărilor și a doctrinelor biblice pe care Dumnezeu le-a pus înaintea poporului Său, poți avea instrumentele prin care să Îl cunoști mai bine și să umbli cu El, să interprezezi Scriptura și să duci o viață evlavioasă.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătura sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserică locală.

Samuel Jones este director asociat cu achizițiile la Editura Crossway. El este autorul *Digital Liturgies*, un jurnal publicat cu regularitate despre creștinism, tehnologie și societate. El locuiește împreună cu Emily, soția sa, și cu cei trei copii ai lor, în Louisville, Kentucky.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org